

квата. Населението отъ цѣлия градъ се е притекло въ помощъ за по-бързото ѝ изкарване.

Кога точно е започналъ строежътъ, съ положителностъ не може да се каже. Знае се, че църквата е покрита презъ октомврий на 1870 година. Достатъчно е да се загледа човѣкъ въ зидоветъ, колонитъ, въ грижливата изработка на всѣки положенъ камѣкъ, за да подразбере, че е протекло много време, до като се покрие църквата Въ строежа ѝ нищо случайно нѣма. Отворитъ на прозорцитъ, апсидитъ, колонитъ, отворѣтъ на кубето, мазилката, цоклитъ, корнизитъ и пр. подчертаватъ, че всичко е било предварително обмислено и строго установено. Църквата е дѣло на „майсторъ“ отъ първа величина, на умението на когото биха завидѣли мнозина дипломирани инженери днесъ. Ако пъкъ се вземе подъ внимание времето, когато църквата е строена, още повече ще се наложатъ познанията и сръчноститъ на строителя ѝ. Въ църквата „Св. Троица“ има много ново и непознато, не само за онова време, а дори и за днесъ. Обилна свѣтлина, която залива цѣлата грамадна църква презъ множество голѣми прозорци; пространенъ св. Олтаръ, чувствително подигнатъ, на източната страна на който кръстовидно поставени прозорци съ вътрешно кръстовидно разширение, не изидано, а може да се каже „изваяно“; въ подножието на този кръстъ две ниши, отъ лѣво и дѣсно на кръста, показващи мѣстата на Дева Мария и Ученикътъ, когото Христосъ обичаше при кръста. Достатъченъ е само единъ по-внимателенъ погледъ, за да изтърпне човѣкъ предъ великата замисълъ на „майстора“. Не допускамъ ония, които сж изографисвали църквата, да не сж разбрали красивата замисълъ на майстора. По-скоро липсата на сръдства е причината и до днесъ идеята на майстора да стои недовършена.

Църквата е строилъ **Уста Генчо** отъ гр. Тръвна. За него се знае само това, че съ построяването на църквата „Св. Троица“, той се е изявилъ като първостепененъ майсторъ и то не само за времето си. По преценката на знатоци, църквата е издържана въ всѣко отношение. Строителни грѣшки въ нея нѣма. Пролічвава, обаче, че е имало и помощникъ. Само набито око ще забележи, че централната частъ и западната фасада сж ръководени лично отъ Уста Генчо. Така наречената „женска църква“ т. е. западната частъ на църквата е ръководена отъ неговия помощникъ. Особено нѣжнитъ извивки и общиятъ видъ на западната фасада привличатъ погледа и го задържатъ. На чужденцитъ тя прави особено силно впечатление. Съ това се обяснява, че и Каницъ тъкмо на нея се е спрѣлъ и нея е нарисувалъ въ своитъ бележки.

Съ изкарването т. е. покриването на църквата, тя е била осветена. Кой владика е осветилъ църквата, не се знае — знае се, обаче, че е билъ българинъ, тъй като въ Севлиево грѣкъ (нито владика, нито свещеникъ) не е ималъ